

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

4.1 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดู ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ
- ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ
- ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมด้านน้ำของนักเรียนกับอัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวและพฤติกรรม
ด้านวินัย

สถานภาพส่วนตัว	ผิดวินัย		อยู่ในวินัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(195)	(100.00)	(195)	(100.00)	(390)	(100.00)
1. เพศ						
- ชาย	157	80.51	64	32.82	221	56.67
- หญิง	38	19.49	131	67.18	169	43.33
2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่						
- ม. 1	6	3.08	18	9.23	24	6.15
- ม. 2	60	30.77	64	32.82	124	31.80
- ม. 3	129	66.15	113	57.95	242	62.05
3. อาชีพของบิดา						
- รับราชการ	49	25.13	52	26.67	101	25.90
- รัฐวิสาหกิจ	9	4.61	4	2.05	13	3.33
- ค้าขาย	34	17.44	27	13.85	61	15.64
- เกษตรกรรม	25	12.82	50	25.64	75	19.23
- รับจ้าง	58	29.74	55	28.20	113	28.98
- อื่น ๆ	20	10.26	7	3.59	27	6.92
4. อาชีพของมารดา						
- รับราชการ	16	8.20	36	18.46	52	13.33
- รัฐวิสาหกิจ	6	3.08	4	2.05	10	2.56
- ค้าขาย	55	28.20	30	15.39	85	21.79
- เกษตรกรรม	25	12.82	51	26.15	76	19.49
- รับจ้าง	59	30.26	51	26.15	110	28.21
- อื่น ๆ	34	17.44	23	11.80	57	14.62

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวและพฤติกรรม
ด้านวินัย (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	ผิดวินัย		อยู่ในวินัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(195)	(100.00)	(195)	(100.00)	(390)	(100.00)
5. พฤติการศึกษาสูงสุดของบิดา						
- ประถมศึกษา	109	55.90	107	54.87	216	55.38
- มัธยมศึกษา	51	26.15	37	18.97	88	22.56
- อาชีวฯ/อนุปริญญา	14	7.18	16	8.21	30	7.69
- ปริญญาตรี	16	8.21	26	13.33	42	10.78
- ปริญญาตรีขึ้นไป	5	2.56	9	4.62	14	3.59
6. พฤติการศึกษาสูงสุดของมารดา						
- ประถมศึกษา	138	70.77	123	63.08	261	66.92
- มัธยมศึกษา	32	16.41	22	11.28	54	13.85
- อาชีวฯ/อนุปริญญา	10	5.13	18	9.23	28	7.18
- ปริญญาตรี	11	5.64	28	14.36	39	10.00
- ปริญญาตรีขึ้นไป	4	2.05	4	2.05	8	2.05

จากตารางที่ 6 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย มีลักษณะดังต่อไปนี้

- เพศ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย (ร้อยละ 80.51) ที่เหลือร้อยละ 19.49 เป็นนักเรียนหญิง
- ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 66.15) รองลงมาเป็นนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 30.77) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 3.08) ตามลำดับ

- **อาชีพของบิดา** ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 29.74) รองลงมาบิดาประกอบอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 25.13) ค้าขาย (ร้อยละ 17.44) เกษตรกรรม (ร้อยละ 12.82) อื่นๆ (ร้อยละ 10.26) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 4.61) ตามลำดับ

- **อาชีพของมารดา** ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 30.26) รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 28.20) อื่นๆ (ร้อยละ 17.44) เกษตรกรรม (ร้อยละ 12.82) รับราชการ (ร้อยละ 8.20) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 3.08) ตามลำดับ

- **วุฒิการศึกษาสูงสุดของบิดา** ส่วนใหญ่บิดาได้รับการศึกษาสูงสุดระดับชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 55.90) ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 26.15) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 8.21) ระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา (ร้อยละ 7.18) และระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 2.56) ตามลำดับ

- **วุฒิการศึกษาสูงสุดของมารดา** ส่วนใหญ่มารดาได้รับการศึกษาสูงสุดระดับชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 70.77) ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 16.41) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 5.64) ระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา (ร้อยละ 5.13) และระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 2.05) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีลักษณะดังต่อไปนี้

- **เพศ** ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง (ร้อยละ 67.18) ที่เหลือร้อยละ 32.82 เป็นนักเรียนชาย

- **ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่** ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 57.95) รองลงมาเป็นนักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 32.82) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 9.23) ตามลำดับ

- **อาชีพของบิดา** ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 28.20) รองลงมาบิดาประกอบอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 26.67) เกษตรกรรม (ร้อยละ 25.64) ค้าขาย (ร้อยละ 13.85) อื่นๆ (ร้อยละ 3.59) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.05) ตามลำดับ

- **อาชีพของมารดา** ส่วนใหญ่มารดามีอาชีพรับจ้าง และเกษตรกรรม มีจำนวนร้อยละ 26.15 เท่ากัน รองลงมาประกอบอาชีพ รับราชการ (ร้อยละ 18.46) ค้าขาย (ร้อยละ 15.39) อื่นๆ (ร้อยละ 11.80) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.05) ตามลำดับ

- **วุฒิการศึกษาสูงสุดของบิดา** ส่วนใหญ่บิดาได้รับการศึกษาสูงสุดระดับชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 54.87) ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 18.97) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 13.33) ระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา (ร้อยละ 8.21) และระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 4.62) ตามลำดับ

- **วุฒิการศึกษาสูงสุดของมารดา** ส่วนมากมารดาได้รับการศึกษาสูงสุดระดับชั้นประถมศึกษา

(ร้อยละ 63.08) ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 11.28) ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 14.36) และระดับอาชีวะ/อนุปริญญา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวนร้อยละ 2.05 เท่ากัน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	ผิวนัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ฉันรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน เล่น และช่วยงานบ้าน	3.14	1.03	3.36	0.79	2.37*	.018
2. ฉันรู้สึกว่าเป็นที่ต้อนรับ ความคิดเห็นของฉัน ในการทำงาน	2.97	0.96	3.14	0.75	1.88	.061
3. เพื่อนในชั้นมักจะคิดว่าฉัน เรียนดี	2.45	0.96	2.76	0.96	3.22*	.001
4. ถ้าทำงานอะไรไม่เสร็จ ฉันจะพยายามทำใหม่	2.35	1.09	3.23	1.01	2.65*	.008
5. เพื่อนๆจะรับฟังความคิดเห็น ของฉันที่เสนอไป	2.81	0.98	2.99	0.87	2.03*	.043
6. ฉันไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ของตนเอง เพราะกลัวเพื่อน จะล้อเลียน	3.47	1.15	3.74	1.08	2.36*	.019
7. ฉันรู้สึกชอบการแข่งขัน เพราะ ทำให้กระตือรือร้น	3.37	1.23	3.38	1.07	0.13	.895

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ (ต่อ)

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	ผิวนัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
8. ฉันรู้สึกว่าตนเองทำงานอะไร มักไม่สำเร็จ	3.37	1.08	3.71	0.94	3.31*	.001
9. ฉันชอบให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือเพื่อน	2.88	1.04	3.18	0.92	3.05*	.002
10. ฉันมักวิตกกังวลเมื่อต้องสอบ	2.95	1.15	3.01	1.18	0.48	.633
11. ฉันรู้สึกว่าตนเองเรียนหนังสือ ได้ช้าไม่ทันเพื่อน	3.34	1.13	3.64	1.13	2.60*	.010
12. ฉันรู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อมีงาน ที่รับมอบหมายมากๆ	3.17	1.28	3.36	1.17	1.53	.128
13. ฉันมีความสามารถในการ ทำงาน เล่นกีฬา ฯลฯ	3.14	1.21	3.08	1.06	0.53	.593
14. ฉันเป็นคนมีจุดมุ่งหมายในชีวิต	3.50	1.16	3.49	0.88	0.15	.883
15. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนทำงาน ได้ดี	2.92	0.89	2.97	0.71	0.69	.490
อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยม เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	46.44	7.43	49.05	7.09	3.55*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 จากการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและ

นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันรู้จักแบ่งเวลาในการเรียนเล่น และช่วยงานบ้าน, เพื่อนในชั้นมักจะคิดว่าฉันเรียนดี, ถ้าทำงานอะไรไม่สำเร็จ ฉันจะพยายามทำให้ใหม่ เพื่อนๆจะรับฟังความคิดเห็นของฉันที่เสนอไป, ฉันไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง เพราะกลัวเพื่อนจะล้อเลียนฉันรู้สึกที่ตนเองทำงานอะไร มักไม่สำเร็จ, ฉันชอบให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อน และฉันรู้สึกว่าตนเองเรียนหนังสือได้เข้าไม่ทันเพื่อน โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิควินัย มีคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ส่วนองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันรู้สึกว่าเพื่อนยอมรับความคิดเห็นของฉันในการทำงาน, ฉันรู้สึกชอบการแข่งขันเพราะทำให้กระตือรือร้น

เมื่อพิจารณาภาพรวมของอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิควินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิควินัย มีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ผิวดำ		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานร่วมกับคนอื่น	3.58	1.21	3.54	1.13	0.39	.697
2. ฉันสามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภท	3.41	1.10	3.45	0.96	0.44	.659
3. ฉันรู้สึกว่ามีเพื่อนรักใคร่ห่วงใย	3.28	1.02	3.36	0.98	0.81	.419
4. บางครั้งฉันอยากอยู่คนเดียว ไม่ต้องการพูดกับใคร	3.36	1.22	3.46	1.20	0.83	.404
5. ฉันไม่เคยเหงาเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน	3.44	1.43	3.71	1.32	1.91	.057
6. ฉันมักจะได้รับเลือกเป็นตัวแทนกลุ่ม	2.43	1.19	2.74	1.05	2.71*	.007
7. ฉันมักจะถูกเพื่อนล้อเลียน ดุถูก	3.78	1.22	3.75	1.20	0.25	.801
8. ฉันจะรู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่กับคนที่ฉันรู้จักกัน	3.09	1.23	2.94	1.17	1.26	.207
9. ฉันไม่กล้าสบตาคนที่ฉันสนทนากับ	3.25	1.28	3.26	1.24	0.04	.968
10. ฉันภูมิใจที่เพื่อนชอบรับและยกย่องฉันเสมอ	3.09	1.18	3.30	1.00	1.85	.066
11. ฉันจะรู้สึกสนุกสนานเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อนฝูง	4.13	1.00	4.27	0.88	1.45	.147

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ต่อ)

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ผิวนัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
12. ฉันเป็นคนขี้อาย จะรู้สึก ประหม่าเมื่อเข้าสังคม	3.23	1.24	3.12	1.18	0.88	.379
13. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่ต้องการ ให้ใครมาเชื่อมเยี่ยน	3.50	1.21	3.70	1.09	1.72	.087
14. ฉันภูมิใจที่ถูกเพื่อนๆ เลือกให้ ทำงานร่วมอยู่ในกลุ่ม	3.48	1.14	3.77	0.93	2.73*	.007
15. ฉันรักใคร่ปรองดองกับพี่น้อง เป็นอย่างดี	2.08	1.10	2.17	0.99	0.92	.358
อัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	49.14	6.33	50.54	6.24	2.20*	.028

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 จากการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันมักจะได้รับการเลือกเป็นตัวแทนกลุ่ม, ฉันภูมิใจที่ถูกเพื่อนๆ เลือกให้ทำงานร่วมอยู่ในกลุ่ม โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย มีคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่ำกว่าว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ส่วนองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงาน

ร่วมกับคนอื่น, ฉันสามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภท, ฉันรู้สึกว่ามีเพื่อนรักใคร่ ห่างไกล

เมื่อพิจารณาภาพรวมของอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย มีอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่ำกว่านักเรียนนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านการปรับตัวทางอารมณ์

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์	ผิวนัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ฉันคิดว่าโลกนี้สนุกสนานน่าอยู่	3.91	1.03	3.70	0.94	2.05*	.041
2. ฉันรู้สึกว่าจะแต่งกายได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.40	1.15	3.57	0.95	1.04	.102
3. ฉันเป็นคนน่าเบื่อ	3.75	1.14	3.93	1.00	1.66	.098
4. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนที่รูปร่าง หน้าตาดี	2.73	1.10	2.52	0.95	1.97*	.050
5. ฉันมักจะมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ	3.23	1.20	3.19	1.07	0.36	.723
6. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคน เจ้าอารมณ์	3.21	1.22	3.12	1.04	0.76	.448
7. ฉันจะมีความสุขเมื่อได้ ช่วยเหลือผู้อื่น	3.54	1.04	3.65	0.94	1.09	.275
8. ฉันชอบทำสิ่งที่ถูกต้องและมี เหตุผล	3.44	1.05	3.61	0.95	1.72	.086

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์	ผิวนัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
9. ฉันรู้สึกทำงาน เสร็จไม่ทันคนอื่น	3.26	1.15	3.47	1.00	1.93	.055
10. เมื่อฉันรู้สึกหงุดหงิด ฉันอยากทุบทำลายสิ่งของ	4.12	1.14	4.18	1.13	0.49	.624
11. ฉันมักจะทะเลาะ ขัดแย้ง กับเพื่อนที่ความคิดไม่ตรงกัน	3.77	1.22	4.00	1.03	1.97*	.049
12. ฉันเป็นคนมีความอดทนมุ่งมั่น	3.03	1.04	3.03	0.94	0.00	1.000
13. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่มี คุณค่า	3.17	1.09	3.13	0.94	0.45	.655
14. ฉันรู้สึกว่าตนเองมักจะ ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน	3.64	1.25	4.04	1.13	3.36*	.001
15. ฉันรู้จักระงับอารมณ์โกรธได้	3.07	1.21	3.04	1.03	0.32	.753
อัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัว ทางอารมณ์	51.29	7.45	52.18	6.70	1.24	.216

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 จากการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันคิดว่าโลกนี้สนุกสนานน่าอยู่ , ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนที่

รูปร่างหน้าตาดี , ฉันรู้สึกว่าคุณเองมักจะทำให้ครอบครัวเดือดร้อน และฉันมักจะทะเลาะขัดแย้งกับเพื่อนที่มีความคิดไม่ตรงกัน โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย มีคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ต่ำกว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย สกเว้นองค์ประกอบฉันคิดว่าโลกนี้สนุกสนานน่าอยู่ ส่วนองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ฉันรู้สึกว่าแต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ, ฉันเป็นคนน่าเบื่อ, ฉันมักจะมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ, ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนเจ้าอารมณ์

เมื่อพิจารณาภาพรวมของอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์ ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ S.D. ของคะแนนอัตมโนทัศน์ และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ จำแนกตามแต่ละด้านและรวมทุกด้าน

อัตมโนทัศน์	ผิวน้ำ		อยู่ในน้ำ		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	46.44	7.43	49.05	7.09	3.55*	.000
2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	49.14	6.33	50.54	6.24	2.20*	.028
3. ด้านการปรับตัวทางอารมณ์	51.29	7.45	52.18	6.70	1.24	.216
รวมทุกด้าน	146.90	16.50	151.77	16.75	2.89*	.004

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 จากการเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำมีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และโดยส่วนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำมีอัตมโนทัศน์ทั้งด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และโดยส่วนรวมทุกด้านต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ แต่นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ มีอัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดู ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนได้รับ ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ จำแนกตามแต่ละแบบการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	ผิวน้ำ		อยู่ในน้ำ		รวม	two-tailed	
	$O_{i,j}$	$(E_{i,j})$	$O_{i,j}$	$(E_{i,j})$		χ^2	probability
1. แบบประชาธิปไตย	143	(148.6)	161	(155.4)	304	3.49482	.17422
2. แบบเข้มงวดกวดขัน	18	(16.1)	15	(16.9)	33		
3. แบบปล่อยปละละเลย	14	(10.3)	7	(10.7)	21		
รวม	175		183		358		

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรม
ผิดวินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพ
แวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรม
ผิดวินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านพฤติกรรมครู

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครู	ผิดวินัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ครูเป็นบุคคลที่ควรน่าเป็น แบบอย่าง	4.02	1.04	1.98	1.06	0.38	.701
2. ครูมีความยุติธรรม ให้ความ เสมอภาคต่อนักเรียนทุกคน	3.77	1.24	3.81	0.94	0.32	.747
3. ครูเข้มงวดกวดขันกับนักเรียน	2.18	1.06	2.34	1.00	1.47	.142
4. ครูชอบดุด่าทوبي ทำให้อับอายต่อหน้าผู้อื่น	3.07	1.28	3.36	1.12	2.35*	.019
5. ครูคอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจแก่นักเรียน	3.65	1.19	3.65	1.12	0.00	1.000
6. ครูมีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็น ของนักเรียน	3.48	1.22	3.63	1.08	1.32	.187
7. ครูลงโทษนักเรียนที่กระทำผิด อย่างเหมาะสม	3.66	1.07	3.58	1.14	0.62	.522
8. ครูแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.74	1.21	3.91	1.07	1.46	.145
9. ครูไม่สนใจให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานดี	3.63	1.24	3.88	1.10	2.12*	.035

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดินและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านพฤติกรรมครู (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครู	ผิวดิน		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
10. ครูชอบใช้อารมณ์กับนักเรียน เมื่ออารมณ์เสียมาจากที่อื่น	3.10	1.29	3.48	1.22	3.02*	.003
รวม	34.29	6.54	35.62	5.78	2.12*	.035

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดินและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดิน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อครูชอบว่าคำทัก ทำให้แอบอายต่อหน้าผู้อื่น, ครูไม่สนใจให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานดี และครูชอบใช้อารมณ์กับนักเรียนเมื่ออารมณ์เสียมาจากที่อื่นโดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดิน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครู ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยส่วนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูในหัวข้อที่เหลือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูเป็นบุคคลที่ควรน่าเป็นแบบอย่าง, ครูมีความยุติธรรมให้ความเสมอภาคต่อนักเรียนทุกคน, ครูเข้มงวดกวดขันกับนักเรียน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูภาพรวม ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดิน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มี

พฤติกรรมนิพนธ์ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในนิพนธ์

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมนิพนธ์และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในนิพนธ์ ด้านการสอน

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านการสอน	นิพนธ์		อยู่ในนิพนธ์		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน	3.18	1.14	3.31	0.92	1.27	.206
2. นักเรียนคิดว่าวิชาที่เรียนตรงกับความต้องการ	3.21	1.08	3.28	1.02	0.63	.500
3. นักเรียนคิดว่าวิชาที่จัดให้เรียนยากเกินไป	3.16	1.01	3.45	0.95	2.93*	.004
4. นักเรียนคิดว่าวิชาที่จัดให้เรียนไม่น่าสนใจ	3.56	1.07	3.82	1.08	2.35*	.019
5. นักเรียนคิดว่างานที่มอบหมายให้นักเรียนทำในชั้นเรียนมากเกินไป	2.80	1.01	2.90	0.88	1.07	.286
6. นักเรียนคิดว่าครูพูดเบาเกินไป	2.82	1.06	2.74	1.01	0.78	.435
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาที่เรียนแต่ละวิชาเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม	3.31	1.09	3.38	0.94	0.75	.456

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดินและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านการสอน (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านการสอน	ผิวดิน		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
8. นักเรียนมักจะเรียนไม่ทัน และไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ เท่าที่ควร	3.22	1.08	3.52	1.00	2.82*	.005
9. นักเรียนคิดว่าครูสอนสนุก น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ	3.34	1.19	3.33	1.03	0.09	.928
10. นักเรียนคิดว่าการสอนของครู เป็นเรื่องน่าเบื่อซ้ำซาก	3.44	1.15	3.76	0.97	2.99*	.003
รวม	32.04	4.83	33.49	4.75	2.99*	.003

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านการสอนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดินและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดิน และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อนักเรียนคิดว่าวิชาที่จัดให้เรียนยากเกินไป, นักเรียนคิดว่าวิชาที่จัดให้เรียนไม่น่าสนใจ, นักเรียนมักจะเรียนไม่ทัน และไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือเท่าที่ควร และนักเรียนคิดว่าการสอนของครูเป็นเรื่องน่าเบื่อซ้ำซาก โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวดินมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอนต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยส่วนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอนในหัวข้อที่เหลือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน, นักเรียนคิดว่าวิชาที่เรียนตรงกับความต้องการ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอนภาพรวม ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิ่วินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิ่วินัย มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการสอน ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิ่วินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านกลุ่มเพื่อน

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อน	ผิ่วินัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. นักเรียนถูกเพื่อนกลั่นแกล้ง รังแกเสมอ	3.56	1.18	3.74	1.10	1.56	.120
2. เพื่อนๆ ให้การยอมรับแก่ นักเรียน	3.21	1.12	3.21	0.91	0.01	.992
3. เพื่อนคอยให้กำลังใจช่วยเหลือ	3.21	1.04	3.33	0.95	1.23	.221
4. เพื่อนของนักเรียนมีส่วนช่วย ให้การเรียนดีขึ้น	3.18	1.15	3.15	0.99	0.24	.813
5. เพื่อนมีส่วนให้นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียน	3.50	1.17	3.77	1.08	2.34*	.020
6. เพื่อนเป็นที่ปรึกษาเมื่อนักเรียน มีปัญหา	3.08	1.11	3.23	1.06	1.35	.177

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านกลุ่มเพื่อน (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อน	ผิดวินัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
7. นักเรียนเข้ากับเพื่อนส่วนใหญ่ ในห้องได้	3.76	1.07	3.73	1.06	0.24	.812
8. เพื่อนสนิทของนักเรียนเข้าใจ ในตัวนักเรียน	3.74	1.03	3.64	0.94	1.03	.306
9. นักเรียนจะมีเรื่องโต้แย้งกับ เพื่อนๆ หรือนักเรียนชั้นอื่น ในโรงเรียน	3.56	1.18	4.01	0.94	4.14*	.000
10. นักเรียนและเพื่อนได้รับคำ ชมเชยในความสามัคคีของกลุ่ม	3.25	1.07	3.14	0.95	1.12	.265
รวม	34.10	5.20	34.96	5.05	1.65	.099

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ เพื่อนมีส่วนให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบเรียน และนักเรียนจะมีเรื่องโต้แย้งกับเพื่อนๆ หรือนักเรียนชั้นอื่นในโรงเรียนโดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม

ของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยส่วนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนในหัวข้อที่เหลือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ นักเรียนถูกเพื่อนกลั่นแกล้งรังแกเสมอ, เพื่อนๆให้การยอมรับแก่นักเรียน, เพื่อนคอยให้กำลังใจช่วยเหลือนักเรียน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนภาพรวม ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ของคะแนนความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการทดสอบที (t-test) ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย จำแนกตามแต่ละด้านและรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน	ผิดวินัย		อยู่ในวินัย		t-value two-tailed probability	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านพฤติกรรมครู	34.29	6.54	35.62	5.78	2.12*	.035
2. ด้านการสอน	32.04	4.83	33.49	4.75	2.99*	.003
3. ด้านกลุ่มเพื่อน	34.10	5.20	34.96	5.05	1.65	.099
รวม	100.47	12.60	104.07	12.31	2.84*	.005

* $p < .05$

จากตาราง 15 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในด้านพฤติกรรมครู ด้านการสอน และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย แต่นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนกับอัตมโนทัศน์

การอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

5.1 ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี ENTER โดยนำตัวพยากรณ์ทุกตัวเข้าในสมการถดถอย

ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน
ด้วยวิธี ENTER

ตัวพยากรณ์	β	B	SEB	t
การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.206247	.328094	.077561	4.230*
การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	.307668	.540645	.094711	5.708*
การเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	.092244	.183619	.102237	1.796
อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	-.304803	-.680005	.125192	5.432*
อัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	.101679	.264989	.133066	1.991*
อัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์	-.080867	-.187618	.129185	1.752
สภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู	-.083950	-.222688	.138428	1.609
สภาพแวดล้อมด้านการสอน	-.077518	-.263345	.179317	1.469
สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน	-.049350	-.158647	.168714	0.940

* $p < .05$

$$\begin{aligned}
 R &= .57689 \\
 R^2 &= .33281 \\
 SEest &= 13.61979 \\
 F &= 20.78386^* \\
 a &= 61.881120
 \end{aligned}$$

จากตารางที่ 16 ปรากฏว่าเมื่อนำตัวพยากรณ์ทุกตัวเข้าในสมการ ตัวพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมด้านวินัย ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ และอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้ง 9 ตัว มีค่าเท่ากับประมาณ 33.28 % มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 13.61979

5.2 หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยที่ดีที่สุด โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยที่ดีที่สุด

ตัวพยากรณ์	β	B	SEB	t
การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	.372228	.654092	.081184	8.057*
อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	-.326767	-.729006	.102311	7.125*
การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.209520	.333301	.074676	4.463*
สภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู	-.135487	-.359396	.125342	2.867*

* $p < .05$

$$R^2 = .31106$$

$$SEest = 13.74799$$

$$F = 42.89240^*$$

$$a = 61.815014$$

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่าเมื่อนำตัวพยากรณ์เข้าในสมการด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณเป็นขั้น ตัวพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมด้านวินัยที่ดีที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และสภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู โดยส่งผลต่อคะแนนพฤติกรรมด้านวินัยในทางบวก ยกเว้นอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ และสภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีค่าเท่ากับ .55772 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวพยากรณ์ชุดนี้สามารถพยากรณ์อย่างเชื่อถือได้ประมาณ 31.106 % มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 13.74799 ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 61.815014

จากตารางที่ 17 สามารถสร้างสมการพยากรณ์คะแนนพฤติกรรมด้านวินัย ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 61.815014 + .654092x_1 - .729006x_4 + .333301x_2 - .359396x_7$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .372228z_1 - .326767z_4 + .209520z_2 - .135487z_7$$

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

4.2.1 จากสมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยมีอัตมโนทัศน์ต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ด้านเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่อัตมโนทัศน์ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมล สุวรรณมณี (2527) ที่ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่มีประวัติในการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวได้คะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองในแง่ดี มีความรู้สึกขัดแย้งในตนเองน้อย สังคมยอมรับ และพอใจในรูปร่าง บุคลิกภาพของตนเอง จึงมีความวิตกกังวลต่ำ อันเป็นผลทำให้อัตมโนทัศน์ของตนเองสูง ในทางตรงข้ามกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวนัย มักจะได้รับคำตำหนิจากทั้งครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนสังคม จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้รับรู้ตนเองในแง่ดีน้อยลง อัตมโนทัศน์จึงต่ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สานิต รัตติญ (2533) ซึ่งได้ศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวกับไม่ก้าวร้าว และผลปรากฏว่านักเรียนปกติทั่วไปมีอัตมโนทัศน์โดยส่วนรวม และแต่ละด้านชัดเจนกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ดีทซ์ (Dietche, 1959) ปรากฏว่า เด็กชายที่ไม่มีปัญหาด้านความประพฤติ จะมีอัตมโนทัศน์ดีกว่าเด็กชายที่มีปัญหาด้านความประพฤติ และเฮอร์ล็อก (Hurlock, 1974) กล่าวถึงอัตมโนทัศน์ว่าเป็นสิ่งที่บ่งบอกในการชี้นำพฤติกรรมของมนุษย์ หากบุคคลใดมีอัตมโนทัศน์ที่ดีก็จะมีการกระทำที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความสุขจิตที่ดีด้วย ในทางตรงข้ามหากบุคคลใดมีอัตมโนทัศน์ที่ไม่ดีก็จะทำให้บุคคลนั้นมีการกระทำที่สร้างปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่น จากผลการวิจัยนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนต่ำ อันอาจมีสาเหตุจากตัวนักเรียนเองหรือสภาพครอบครัว สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนโดยเฉพาะครู อาจารย์ ที่มีส่วนกดดันโดยการเปรียบเทียบ หรือคาดหวังให้เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แต่ขาดการให้กำลังใจ และเสริมแรงเมื่อนักเรียนทำในสิ่งที่เหมาะสมเต็มความสามารถแล้ว แต่ครูมักจะเน้นผลสัมฤทธิ์จากคะแนนที่ได้และไม่ได้ให้ความสนใจเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนอาจได้รับคำตำหนิ การดูถูก และการลงโทษ จึงจะมีผลให้มองตนเองในแง่ลบ ไม่เห็นคุณค่าของตน และส่งผลถึงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของอัตมโนทัศน์ ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแตกต่างกัน แต่ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน หากนำค่าเฉลี่ยในทุกด้านมาพิจารณาปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยมีอัตมโนทัศน์ต่ำกว่าสอดคล้องกับการวิจัยของ เปรอร์กีย์ (Perkey, 1970) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองไปในทางที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้ที่มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้ โคช (Koch, 1971) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ปรากฏว่าอัตมโนทัศน์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อาจกล่าวได้ว่าอัตมโนทัศน์มีความสำคัญในทางบวกกับค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ เด็กในกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย มีอัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ต่ำ จะมีผลต่อการเรียนอันอาจจะเป็นสาเหตุให้ถูกตำหนิ ไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อน อาจารย์ และผู้ปกครอง และการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าอัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สอดคล้องกับรายงานของ อเนกกุล กรีแสง (2520) ซึ่งได้สรุปถึงปัจจัยที่มีต่อการพัฒนาการอัตมโนทัศน์ว่า อัตมโนทัศน์ในชั้นแรกจะเกิดจากความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ต่อไปจะเกิดจากความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกครอบครัว อัตมโนทัศน์ในชั้นต่อไปและการผสมผสานระหว่างอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ จะเป็นผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับความกลมกลืน ระหว่างอัตมโนทัศน์ในชั้นแรก สอดคล้องกับ เอลเลียต (Elliett, 1952: อ้างถึงใน ประเทิน มหาจันทร์, 2521) ซึ่งรายงานว่าความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อกลุ่มมีบทบาทต่อพฤติกรรมเด็ก เด็กทุกคนจะต้องปรับตัวเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ กลุ่มคน สถาบัน ซึ่งเด็กจะต้องมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกครอบครัวก่อนเป็นพื้นฐาน เช่น บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง เป็นต้น ถ้าหากว่าความสัมพันธ์เป็นไปในทางที่ไม่ดีเด็กจะรู้สึกคับข้องใจ และแสดงพฤติกรรมด้านสังคม ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนอกครอบครัวก็เช่นกัน เมื่อเด็กจำเป็นต้องเข้าร่วมในกิจกรรมของกลุ่มหรือต้องพบปะบุคคลอื่น ความตระหนักในเรื่องความสัมพันธ์ ที่เด็กได้รับการฝึกอบรมมาจากครอบครัว จะทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่แสดงออกซึ่งอารมณ์ที่ถูกกดดัน

4.2.2 จากสมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำได้รับการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากพิจารณาแล้วพบว่าถึงแม้ในทางสถิติแล้วจะไม่พบความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นกลุ่มที่มีผู้ปกครอง และสภาพครอบครัวคล้ายคลึงกัน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีพฤติกรรมผิวน้ำส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย อาจจะกระทำผิดไปด้วยวัยที่ต้องการความสนุกสนาน ถึงแม้ว่าจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีแล้วก็ตาม ยังอาจจะมีผลกระทบผิวน้ำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่หากพิจารณากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำ ปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในน้ำได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยน้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ แต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวน้ำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมาน ก่าเนด (2520) ที่ปรากฏว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราภรณ์ รักวิจิ (2528) ที่ปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะส่งผลให้เด็กมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงในอารมณ์ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น มองโลกในแง่ดี ปรับตัวเอง และแสดงออกอย่างมั่นใจช่วยเหลือตัวเอง และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

ส่วนการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และเข้มงวดกวดขัน มีแนวคิดที่สอดคล้องกัน ดังที่ ประพันธ์ สุทราวาส (2519) รายงานว่าถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีผลทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่า ตนเองถูกเกลียดชังไม่มีใครสนใจ จึงพยายามเรียกร้องความสนใจ เด็กจะเรียกร้องความสนใจด้วยวิธีการพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรูปรับตัวไม่ดี มุ่งร้าย และไม่รู้จักขอบเขตของความพอดี และเมื่อเด็กได้รับอิสรภาพมากก็ทำให้เด็กมีเวลามากมาย มีเวลาท่องเที่ยวตามที่ตนเองต้องการ เมื่อเกิดความอยากรู้อยากเห็นก็ทดลองด้วยตนเอง ซึ่งจะมีผลทำให้เด็กถูกชักจูงไปได้ง่าย นอกจากนี้ กลู๊ก และ กลู๊ก (Glueck and Glueck, 1968: อ้างถึงใน ประเทิน มหาจันทร์, 2521) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเกเรของเด็กกับการเข้มงวด และการปล่อยปละละเลยของบิดามารดาในเรื่องวินัย ผลการวิจัยสอดคล้องกันว่าเด็กเกเรมาจากครอบครัวที่บิดามารดาไม่มีความเข้มงวดเกินไปทางด้านวินัย หรือปล่อยปละละเลยเกินไป

จากแนวคิดและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทั้งในแง่ดี และแง่ลบ ขึ้นอยู่กับการให้การอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัย โอกาส สภาพแวดล้อม และความ ต้องการของบุตรเอง แต่โดยพื้นฐานในแต่ละครอบครัว จะมีการใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ร่วมกันเสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่โดยสรุปแล้ว การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ให้ความดูแล เอาใจใส่เด็กจะมีความรู้สึกว่าเป็นที่ต้องการของครอบครัว ทำให้เด็กรู้สึก เป็นสุข อบอุ่น มั่นคง ปลอดภัย ซึ่งจะส่งผลต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสม มองโลก ในแง่ดี มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นลักษณะโดยรวมของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

4.2.3 จากสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรม อยู่ในวินัยมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรม อยู่ในวินัยมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ประสาร ทิพย์ธารา (2523) ที่สรุปว่าโรงเรียนบางแห่งเป็น ตัวการโดยทางอ้อมให้เด็กกระทำผิวนัย ทั้งนี้เพราะโรงเรียนใช้วิธีทำให้เด็กบางคนประสบความ ล้มเหลว ซึ่งมีผลให้เด็กมีความมั่งร้ายหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อครูอาจารย์ และโรงเรียน ตัวครูเองมีส่วน อย่างมากต่อเด็กเช่น ครูที่ให้การบ้านเด็กที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ให้เลย นักเรียนย่อมไม่ทราบว่าจะทำ อะไรดี หรือครูสอนไม่ดี ไม่เตรียมการสอน ทำให้เด็กไม่สนใจเรียน ครูแต่งตัวไม่เหมาะสม ละเลยการสอน เจ้าอารมณ์ ไม่ให้ความสนใจ และไม่เอาใจใส่ต่อเด็ก เด็กอาจจะเรียกร้อง ความสนใจด้วยการพูด เสียงดัง พูดโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซุกซนจนเกินเหตุ และผลการวิจัยนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง (2534) และอัญชลี หนักแน่น (2537) ที่ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย และกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวนัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยในแต่ละด้านปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยมีความ คิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครู และด้านการสอนต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนที่มี พฤติกรรมอยู่ในวินัย อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยนั้น ส่วนหนึ่งมีปัญหาจาก ครอบครัว และยังประสบปัญหาด้านการเรียนที่ล้มเหลว มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู ซึ่งอาจมาจากความ ประพฤติที่ไม่เหมาะสม ไม่เป็นที่พึง หรือตัวอย่างที่ดี มีการสอนที่บกพร่อง รวมทั้งมีการลงโทษที่ไม่ ชัดเจนเหตุผล สอดคล้องกับ วิรัช วรธนรัตน์ (2523) สรุปว่า บุคลิกภาพของครู มีส่วนอย่าง

มากต่อการที่จะก่อให้เกิดระเบียบวินัยในโรงเรียน ครูจะมีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมปัญหาทางวินัยของเด็ก และสอดคล้องกับ กอร์ดัน (Gorton, 1983) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการทำผิดวินัยของนักเรียนเกี่ยวกับครู ได้แก่ ทศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางที่ไม่ดีตลอดเวลา จนเป็นเหตุให้นักเรียนไม่มีความสุขในโรงเรียน สภาพทั่ว ๆ ไปในห้องเรียน วิธีสอนของครู ความเข้าใจในวิธีที่ครูสอน และการแตกแยกกันในห้องครูที่นักเรียนสังเกตเห็น นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังปรากฏว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยมีความคิดเห็นด้านการสอนต่ำกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย สอดคล้องกับ กาญจนา ศรีภาณสินธุ์ (2533) ได้สรุปถึงต้นเหตุของปัญหาที่เกิดจากโรงเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งควรจะได้รับ การตรวจสอบอยู่เสมอ นั้น ได้แก่ วิชาที่จัดให้เรียนยากหรือง่ายเกินไป วิชาที่จัดให้เรียนไม่ตรงกับ ความสนใจ หรือความต้องการของนักเรียน การมอบหมายงานให้นักเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกเครียด อาจจะหนัก หรือเบาเกินไป อธิบายไม่ชัด และการประเมินผลขาดความยุติธรรม เนื้อหา และกิจกรรมของแต่ละวิชาอาจจะไม่วางแผนไม่ดีพอ ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์ดัน (Gorton, 1983) ที่กล่าวถึงสาเหตุการทำผิดวินัยที่เกิดจากการสอน ได้แก่ การสอนที่ไม่เหมาะสม หลักสูตรที่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตารางสอนที่ตายตัวจนเกินไป โปรแกรมการเรียนและโปรแกรมอื่น ๆ ที่ไม่ปรับให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียน ถึงแม้การวิจัยครั้งนี้จะปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกลุ่มเพื่อนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี หนักแน่น (2537) แต่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มเพื่อน และไม่คิดว่าเพื่อนมีส่วนทำให้เกิดประพฤติดีผิดวินัย แต่จากการสอบถามจากฝ่ายปกครองพบว่านักเรียนที่ผิดวินัยที่บันทึกความผิดไว้มีลักษณะเป็นกลุ่ม มีการทำความผิดไม่รุนแรง ทำเพื่อให้เพื่อนยอมรับ เรียกร้องความสนใจ หากใครกล้าทำผิดวินัยก็ถือว่ามีความกล้าหาญ เป็นผู้กล้า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพจน์ จักขุพิธย์ (2521 : อ้างถึงใน ภิศล มีคุณ, 2533) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านักเรียนที่ประพฤติดีไม่สมควรกับสภาพของนักเรียน เป็นผู้ที่ยอมรับอิทธิพลของเพื่อนในทางเลื่อมเลื่อมได้มาก นอกจากนี้ มานะ วีระไพบุลย์ และคณะ (2514 : อ้างถึงใน อัญชลี หนักแน่น, 2534) ได้ทำการวิจัยผลปรากฏว่าเหตุผลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 ในเขตพระนคร-ธนบุรี ชอบปล่อยซาชเสื้อไว้นอกกางเกง เพราะกลัวเพื่อนว่าเซซ ไม่ทันสมัย เข้าหมู่พวกไม่ได้ เหตุผลที่สูบบุหรี่เพราะว่าสูบเพื่อเข้าสังคม ถูกเพื่อนชักจูง และเหตุผลสำคัญของการยกพวกตีกันเพราะเพื่อนฝูงชักจูง รักพวก รักโรงเรียน

4.2.4 จากสมมติฐานข้อที่ 4 ตัวแปรด้านอัตมโนทัศน์ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน และมีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่าตัวแปรด้านอัตมโนทัศน์ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน และตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนได้มีเพียง 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสำคัญเป็นอันดับแรก อาจจะกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเกินไป ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมผิดวินัยของนักเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยหลายชิ้นที่ปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพราะการที่บิดามารดาขาดการให้ความรักใคร่ และขาดความสนใจในความเป็นอยู่ ไม่ดูแลแนะนำสั่งสอน ให้ความรักแบบลำเอียง มีการดุด่าหรือลงโทษที่รุนแรงเกินไป ย่อมทำให้บุตรมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตว่าเหว่ไม่มีมั่นคงมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เจ้าคิดเจ้าแค้น ชอบพูดปด ลักเล็กขโมยน้อย หนีโรงเรียนเป็นประจำ และส่งผลให้มีพฤติกรรมออกมาในรูปของการปฏิเสธ เป็นคนที่ขาดความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ผู้อื่นไม่เป็นอีกด้วย ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจจนิก (2520) สรุปว่าการปล่อยปละละเลยเด็ก ซึ่งเป็นการเลี้ยงดูแบบรักน้อยและควบคุมน้อย ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่มีปัญหามากมาย และเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พบบ่อยในส่วอาชญากร ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่สามารถควบคุมความประพฤติของตนเองได้ เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้มีลักษณะความรับผิดชอบต่ำ ขาดความมีระเบียบแบบแผนมีลักษณะมุ่งอนาคต และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ สอดคล้องกับประพันธ์ สุกชาวาส (2519) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดู และปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองเกินไป มีความก้าวร้าวมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และจากผลการวิจัยของ วิกรม กมลสุโกศล (2518) ปรากฏว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัลเดส (Valdes, 1970) ที่

ศึกษาเด็กฟิลิปปินส์ ผลปรากฏว่าเด็กที่ถูกทะเลาะทอดทิ้ง มักมีลักษณะเป็นเด็กที่มีความคับข้องใจ ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ดี และมั่งร้าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ละม้ายมาศ ศรีศักดิ์ (2504) ซึ่งรายงานว่าเยาวชนไทยที่ประพฤตินิสัยในกรณีต่าง ๆ มีสาเหตุมาจากสภาพทางครอบครัว ที่ขาดการเอาใจใส่ ขาดการอบรมเลี้ยงดูในทางที่ถูกที่ควร แต่เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู อย่างอบอุ่น ได้รับความรัก ความยุติธรรม ความเข้าใจ และได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ ซึ่ง เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะทำให้เด็กไม่ก้าวร้าว

2. อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรพยากรณ์ ที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมด้านวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสำคัญเป็นอันดับ 2 สอดคล้อง กับการรวบรวมผลงานวิจัยของ ไวลี (Wylie, 1968) ได้สรุปผลไว้ว่าการมีอัตมโนทัศน์สูงจะมี ผลต่อการปรับตัว การยอมรับผู้อื่น การเรียนรู้ และระดับความมุ่งมั่นสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ จำรัส บุญญานันต์ (2515) ซึ่งปรากฏว่าเด็กที่มีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม มีอัตมโนทัศน์ สูงกว่าเด็กที่มีพฤติกรรมขัดกับสังคม จากผลการวิจัยของ กิลล์ (Gill, 1932) ปรากฏว่า เด็ก ที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ เด็กที่เรียนดียังมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความกังวลใจได้ดีอีกด้วย นอกจากนี้ แอสซัม และ เลวี (Assum and Levy, 1947) ทำการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่ปรับตัวดี และไม่ดี ปรากฏว่านิสิตที่มีการปรับตัวดีจะเรียนดีกว่านิสิตที่มีการปรับตัวไม่ดี

จากผลการวิจัยนี้ปรากฏว่า อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ส่งผลต่อ พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนน่าจะชี้ให้เห็นว่า อัตมโนทัศน์ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็น ความรู้สึกต่อตนเองในด้านสติปัญญา นิสัยการเรียน แรงจูงใจ ทักษะในการเรียน แรงกดดัน จากทางบ้าน จะส่งผลต่อพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ด้านวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผล การวิจัยของ สมาน กำเนิด (2520) ที่ปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีความสำคัญต่อการ ปรับตัวของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เด็กที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ใช้เหตุผลในการอบรม เลี้ยงดูลูก จะเป็นเด็กที่มีอารมณ์มั่นคง มีเหตุผลในการกระทำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สอดคล้อง กับ การวิจัยของ ฮอฟฟ์แมน (Hoffman, 1970 : อ้างถึงใน นางนุช วรรณเลิศ, 2533) ปรากฏว่า การที่พ่อแม่ฝึกนิสัยโดยให้เหตุผล ทำให้เด็กมีวินัยสูงกว่าการฝึกวินัยโดยใช้อำนาจและ การข่มขู่ความรัก และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยทำให้เด็กมีระเบียบวินัย มีความมั่นใจ

ในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความร่วมมือ ได้รับการยอมรับจากพวก และมีพฤติกรรมทางบวก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิวาห์วัน มูลสถาน (2523) ที่ปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเอง และพบว่าถ้าหากเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงย่อมส่งผลให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงด้วย โดยสรุปแล้วการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้อิสระเสรีแก่บุตรพอสมควร ไม่ตามใจจนเกินไป และไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป มีความยุติธรรม สอนรับ และเข้าใจความคิดเห็นของบุตร น่าจะมีผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์คือ มีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการปรับตัวอีกด้วย

4. สภาพแวดล้อมด้านพฤติกรรมครู เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสำคัญเป็นอันดับ 4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิรัช วรรณรัตน์ (2523) ที่สรุปว่าบุคลิกภาพของครูมีส่วนอย่างมากต่อการที่จะก่อให้เกิดระเบียบวินัยในโรงเรียน ครูจะมีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมปัญหาทางวินัย และมีส่วนอย่างมากต่อการกระทำผิดวินัยของเด็ก พฤติกรรมของครูเป็นแบบอย่างที่นักเรียนมักเอาเป็นแบบ ในการประพฤติปฏิบัติ ครูที่ดีจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับ ประสาร ทัพย์ขาร่า (2523) ที่สรุปว่าตัวครูมีส่วนอย่างมากต่อเด็กเช่น ครูที่ให้การบ้านเด็กที่ไม่ชัดเจน หรือไม่ให้เลข หรือครูสอนไม่ดี ไม่เตรียมการสอนทำให้เด็กไม่สนใจเรียน ครูแต่งตัวไม่เหมาะสมจะเลขในการสอน เจ้าอารมณ์ ไม่ให้ความสนใจ และเอาใจใส่ต่อเด็กนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี หนักแน่น (2534) ปรากฏว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านพฤติกรรมครูต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวอาจจะสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านพฤติกรรมของครู ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นอันดับสอง รองลงมาจากบ้าน มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยที่เข้าสู่วัยรุ่น ต้องการเลียนแบบบุคคลต่าง ๆ ที่ตนเชื่อมั่น นิยมชมชอบ และศรัทธา ครูจึงเป็นแบบอย่างที่นักเรียนมักจะยึดถือเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ ครูที่ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม และสร้างความนับถือให้กับนักเรียนจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น